

Utkej
si
trip

Nájezd

**Upozornění: Večer
strávený ve stylu PIKO
znamená Pivo - KOřalka.**

Kalindář

- 15.3. se koná pod taktovkou C.K.Špunt akce: **Pivovarské cestování 2** (Neumann, Podkovář Klášter, Svijany). Kde: Mladobloesalvsko, start: 9:00, volný vstup.
- 21.3. se koná akce **12 let a točíme dál** (oslava výročí baru Zahrada). Kde: V Zahradách, Palmovka, start: podle otevíračky.
- 22.3. se koná 7. ročník akce **Vítání jara**. Vystoupí: HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA, ROSIE, ROZHUDA A BY LIFT TO SKY. Kde: klub Ojai (Letňany), start: 18:00, vlez: 70,- (v masce za 50,-)
- 21-22.3 se koná ve Mlýně (Noutonice, Okoř) akce **Morana** (etno-oslava), v sobotu bude vystupovat Detail a Rogo písničkáři.
- 23.3. se koná koncert SLUM, VON PLASTIC FACTORY. Kde: Vagon, start: 20:00(?), vstup: zřejmě překvapení.

12.3. Den NATO. Řehoř.
Křesomysl.
Přejeme hoře, přehoře a pro
Řehoře ránu křemenem do hlavy.

Od hospodského stolu

•Zbyli jsme 3: já, flaška a opice.

•Krásná holka, ale jenom když spí.

•A: Vyhráváš paňáka!

B: Ale já nemůžu pít.

C: Neblbni, vypítí zařídíme.

•Zabrat si nějaký protor lze buď aplikací kaluže slz, vyznačit hranici pomocí hoven, nebo vyvěsit nad tím hákový kříž.

•Asociačním řetězcem jsme vyštavili nahozené téma.

•Pokud je téma prohlášení startu za cíl, pak toto plně splní věta: První úvaha je chybná.

•Pokud při fotbálku dá protihrač první gól, je načase pronést směrem k soupeřově týmu: Nepodlejzaj!

• Znáte postavu nějakého kultovního kretěna? Např. Pepek Vyskoč.

•Prohlášením někoho za blba je budování (jeho) kultu!

•Nojo, lidi, to není žádná hitparáda.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

(autoři myšlenek: Hobbes, Locke, Kant, Nietzsche, Weber)

Společnost je hegemon disponující monopolem fyzické moci. Krutost, vražda, strach před ohrožením... to vše bylo před věky vzato z rukou jednotlivců a v zájmu bezpečí a potlačení vzájemného násilí odevzdáno Leviatanu-státu. Ten tyto pudy neodstraňuje, pouze jaksi sofistikuje, kodifikuje a nárokuje si svrchovanou a monopolní moc jimi disponovat. Existuje něco jako sobectví společnosti.

Individuum nové doby, která "objevila radost z já" má poměrně velkou potenciální moc v podobě, řekněme, získatelných zbraní a techniky, ale i vědění a informací - možnost nahromadit takovou moc a tím ohrozit suverenitu společnosti je větší, než kdy dříve; velmi jsme pokročili ve všeobecné rovnosti. Jednotlivec se chce hlásit o svá práva a narušit společenský monopol fyzické moci; nejde o práva mezi-lidská - napadena je podstata smlouvy s neosobním celkem, kterému jsme se dobrovolně (!) vydali. Je to boj mezi přecitlivělým, do krajnosti toužícím subjektem a společností, která jeho absolutní nároky zašlapává a brání potřebám jeho růstu. Jak si mohou být lidé rovni, mají-li zůstat odlišní? Jedinec, který v sobě rozpoznal nutnost rozvíjet se mimo instituce, prostřednictvím a nalinkovanou relevanci, které tvoří společnost, se naučil respektu pouze k druhému jedinci, nikoli k někomu, kdo svou "osobnost" či "svrchovanost" (jakožto bytost, která je sama účelem, nikoli prostředkem) odevzdal do rukou neosobní společnosti.

Takový jedinec se ocitá v prázdném prostoru, který - pokud chce přežít - musí být zaplněn; sen o naprosté autonomii patří do staré veteše: i jemu je dáno hledat jiné svého druhu. Nikoli však uvnitř struktur společnosti, v rámci definovaných rolí, ale jakožto tvůrce - řekněme - role nové, jakožto někdo, kdo nechce brát od jiných to, čeho mu není zapotřebí jen proto, aby ukojil jakýsi svůj stádní pud tím, že jiní budou bez potřeby brát od něj. Nařčení ze sobectví má často za cíl pouze stigmatizovat tuto neochotu zapojit se.

Bohatství společnosti lze měřit dle toho, zda dokáže odpouštět svým škůdcům a živit své parazity. Toto bohatství roste. Spolu s tím ale jakoby společnost začínala ztrácet přesvědčivost své legitimacy (byť jí má stále dost na to, aby se říkalo: sloužím společnosti, a tím je mi dovoleno ulevit si od své bytosti a dodat jí ospravedlnění). Společnost je dost silná aby vedla tuto válku s individuem a přežila, ale zároveň je tak zesláblá, aby jemu samotnému umožnila růst.

Lze od někoho žádat, aby se nepřimykala k tomu, co slibuje bezpečí a jistoty, aby neslevoval z nároků, které by na něj - často zcela nadbytečně a otrokářsky - kladl "individuální" život?

Lze toho, kdo chce hledat své zasazení mimo definované role a být nejprve ospravedlněn jako "individuum" za toto pranýřovat? Lze žádat aby se toho vzdal?

Zůstává jasné, to, co řekl Nietzsche: "jednotlivost zatemňuje celek a roste na jeho útraty" - teď teda: o co vlastně jde?

--

V doupěti zvířecím lízat své viny
slaný vína míšený se skelným lihem
přerodit se v jitro - vylovit
klíče k zapalování --
Soudit se se jsoucím - mít své Osudy
minulej život se smyslem v Symbolech
v jazyce syrovejch pocitů
zahlídnout bezcílnost --
Tlumený mozkový výbuchy
dost bylo betonu - z chladu
odřeny kolena modlitby ke stromům
neslyšný --

Totemický povědomí o vykonaných obětech
- tělech svlečených
v barvách nový řeči ničení
v barvách nový řeči očištění
Kráčíš vším samotna - samota kráčí vši
touhou hladu toho, co živoří
sedáš si vedle se - poslední zkurvený pohodlí
víš sama, co stane se - běžíš si naproti

BaJaVa

Soutěžní otázka

Komu je tato vzpomínka z předešlého článku věnována? Jedná se o člověka z ČSSR, který zemřel 12.3.1975.

První 3, kteří zodpoví Krtkovi správnou odpověď, vyhrávají 1 pivo nebo ekvivalentní lihovinu.

Jít dál cestou hnusu a zrady, bořit se do bahna lží.

Po tvářích Ti stékají potoky bolesti, ve vlasech se mísí s trpkostí.

Louže, ve které se chceš umýt, je jen kaluží krve z právě podřízleho prasete.

Ulpěla by na Tobě krev nevinného zvířete a Ty by ses svých hříchů stejně nezbavil.

Na konci této cesty nebude poznání, osvobození ani milosrdná smrt...

...vrátíš se na začátek cesty a budeš vídat ty samé scenérie

bahno, déšť, krev,.....

Theresine

ROUHAČ

Jednou jsem vám přiletěl
rovnou oknem do pekel

Už to nikdy nezažiju,
proto teďka tolik piju

PÍSNÍČKA

Já mám bol
A ten bol mě bolí
Zpívám v moll
Uprostřed zrytejch polí

Uprostřed velkého mozku
Hrály dvě panenky v kostku

Hrály
hrály
Až se obehrály

Zbořily tu trosku.

Fikus

Doupě

Krásné doupě. Suché a teplé a nikdo o něm neví. Však ho nemám zadarmo. Dost jsem se načekal, než chciplá stará Kolčava. A co jsem se nadřel s její zdechlinou. Kde kdo ví, že kde chciplá Kolčava, je i prázdné doupě. A toho svinstva po ní. Nesnáším pronikavý kolčaví pach a strach, aby ho někdo neobsadil. Nemohl jsem jen tak chodit a hlídat, co kdyby mě někdo zahlídl, co? Tady každý sleduje, co se děje.

Má první noc! Má první noc v mém doupěti. Je to úžasný pocit. Doupě prostě zkrásnělo mou přítomností. Je mnohem větší, ale i zároveň útulnější, prostě takové domácké. Pro jistotu si udělám zadní východ. Já vím, že zvenčí není vidět, ale co kdyby, prostě bych mohl kdykoliv zmizet, snad aby nezatékalo. Ještě to zvážím. Teď hlavně zajistit zásoby na zimu. Kdepak, teplo je teplo a nepotřebuji tu žádný průvan. Jsem tak šťastný. Kdyby věděli! Jak poznat, kdo je přítel a komu se svěřit, ne snad se chlubit nebo tak, ale prostě se s někým podělit. Čekat, až přijde nouze? Nebo snad si najít nějakou takovou? Ne, ne, vystačím si sám. Budu si milým hostem a příjemným hostitelem. Tak. Jen žádné přehánění, hezky pravidelně a v klídku. Však víme, podáš hostu prst a schramstne celou ruku. Však on je taky únavný s těma jeho sentimentálníma historkama. Dobrého jen pomálu. Ale dneska teda já bych se tak rozšoupl, jej. Aúú. Co to, to jsem udělal já? Tak prr. Tchoř nikdy nespí. Radši se lépe opevním. Jaképak cestičky, stejně nikam nemusím. Škoda toho altánu, ještě jsem si ho ani neužil, ale co. Copak asi dělá ta moje stará parta. Jestli pak si na mě někdy vzpomenou? A na tu naši. Kdepak, ten vchod se musí zazdíť. Stěny pěkně vystlat chlupama, slinami lepit, no a ty bobky jsou snad moje, ne? Tak co. Kdepak, my jsme mazaní, sem se nikdo nedostane. Snad leda tak Krtek. Krtek! Ne, že bych se ho bál, je to takové slepé škrvně, ale ta představa. Ten pocit, že by mě sem mohl někdo udělat otvor, sebenepatrnější skulinu. Ne, ne, jen neztratit rozvahu. Nehýbat se soustředit se. Soustředit se hlavně na zvuky. Krtka bezpečně poznám. A od té doby tam sedí a ani nedutá. Na planetě Tau Klokaně.

Igor